

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Borisa Markovića, predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članice vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Z. S. iz I. G., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 6. listopada 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/20-01/994, urbroj: 401-01/10-21-2 od 8. rujna 2021.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbačena je žalba tužitelja kao nedopuštena izjavljena protiv obavijesti trgovačkog društva C. z. v. d.d. od 29. srpnja 2020., kojim je prvostupanjsko tijelo obavijestilo tužitelja da se njegovi podnesci oznake 14/20-19/20 od 28. srpnja 2020., ne smatraju zahtjevom za pristup informacijama, jer se istim traži tumačenje odredbi Zakona o sigurnosti prometa na cestama te Zakona o pravu na pristup informacijama.
2. Tužitelj je protiv navedenog rješenja tuženika podnio tužbu u kojoj u bitnom navodi da je tuženik samoinicijativno izmislio činjenicu kako glase njegovi zahtjevi za pristup informacijama jer iz zahtjeva za pristup informacijama je uzet samo dio konteksta, a nije naveden zahtjev u cijelosti. Nije točno da je u svojim zahtjevima za pristup informacijama od C. z. v. H. zatražio odgovor ili očitovanje te smatra da je to jednoznačno trebalo navesti gdje je on to tražio, a ne da se samoinicijativno izmišljaju činjenice. Smatra da su zahtjevi za pristup informacijama 14/20-19/20 podneseni sukladno članku 5. stavku 1. točki 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, odnosno prema stručnim smjernicama Povjerenika za informiranje za način izrade zahtjeva za pristup informacijama i isključivo se traže informacije. Tužitelj predlaže da ovaj Sud poništi rješenje tuženika.
3. Tuženik je u odgovoru na tužbu u bitnom naveo da je uvidom u zahtjeve za pristup informacijama tužitelja 14/20-19/20 vidljivo da tužitelj u svim zahtjevima navodi "traženje preslike ugovora ili drugog dijela dokumenta". Međutim, tužitelj gubi iz vida činjenicu da ako se određeno traženje ne smatra traženjem informacije u smislu odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama, tada se niti pravna sudbina njegovog traženja neće promijeniti ako navede da traži presliku ugovora ili dijela

drugog dokumenta. Smatra da je prvostupanjsko tijelo pravilno tužitelju izdalo obavijest od 29. srpnja 2020., kojom ga je obavijestilo da se njegovi zahtjevi ne smatraju zahtjevima za pristup informacijama. S obzirom na to da protiv obavijesti nije dopuštena žalba tuženiku, te imajući na umu praksu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske odnosno odluke čiji broj tuženik navodi u svom odgovoru, smatra da je tužiteljeva žalba pravilno odbačena kao nedopuštena. U konkretnom slučaju odlučan je sadržaj zahtjeva tužitelja, koji ne ostavljaju nikakve dvojbe o tome da se ne radi o traženju informacije u smislu Zakona o pravu na pristup informacijama, pa predlaže da ovaj Sud tužbu odbije i potvrdi rješenje tuženika.

4. Tužitelju je u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), dostavljen odgovor na tužbu tuženika.

5. Kako tužitelj osporava samo primjenu prava, a činjenice su nesporne, te kako stranke u tužbi niti u odgovoru na tužbu izričito ne zahtijevaju održavanje rasprave, Sud je ovaj spor riješio bez rasprave na temelju odredbe članka 36. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima.

6. Prema odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.), informacija je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis) koje je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

7. Odredbom članka 18. stavka 5. navedenog Zakona, propisano je da se ne smatra zahtjevom za pristup informacijama traženje uvida u cjelokupni spis predmeta, objašnjenja ili uputa vezanih uz ostvarivanje nekog prava ili izvršavanje obveze, izrade analize ili tumačenja nekog propisa, kao niti stvaranje nove informacije.

8. Iz podataka u spisu predmeta dostavljenih ovom Sudu uz tužbu kao i iz same tužbe proizlazi da je tužitelj 28. srpnja 2020., podnio šest zahtjeva za pristup informacijama u kojima je zatražio preslike ugovora ili drugog dijela dokumenata iz kojeg je vidljivo da li je službenik za informiranje C. z. v. H. (dalje: C...) osposobljena i stručna osoba za radno mjesto službenik za informiranje; preslike ugovora ili drugog dijela dokumenta gdje se može vidjeti točnost i kvaliteta rješenja prvostupanjskog tijela C... službenika za informiranje, po zahtjevima na pravo na pristup informacijama; traženje preslika ugovora ili drugog dijela dokumenta iz kojeg je vidljivo da li službenik za informiranje C... upite za informiranje prosljeđuje nadležnim odjelima; traženje preslike ugovora ili drugog dokumenta iz kojeg je vidljivo da li službeniku za informiranje C... postoji zabrana davanja informacija; traženje preslike ugovora iz drugog dokumenta iz kojeg je vidljivo da li je službenik za informiranje C... osposobljen za korištenje alata koji svakom službeniku za informiranje predstavlja mogućnost korištenja elektroničke pisarnice, ako tijelo koristi takvu pisarnicu, te traženje preslike ugovora iz drugog dijela dokumenta iz kojeg je vidljivo koja od državnih inspekcija je zadužena za provedbu kontrole rada C... Dakle, iz navedenih zahtjeva tužitelja proizlazi da se ne radi o traženju informacije u smislu Zakona o pravu na pristup informacijama pa je prvostupanjsko tijelo tužitelju pravilno izdalo obavijest od 28. srpnja 2020., kojom ga je obavijestilo da se njegovi zahtjevi ne smatraju zahtjevima za pristup informacijama.

9. Budući da se zahtjev tužitelja ne smatra zahtjevom za pristup informacijama, javnopravno tijelo nije bilo dužno donijeti rješenje, a protiv obavijesti nije dopuštena žalba tuženiku jer to proizlazi iz navedenih odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama, a o čemu postoji i dosljedna praksa ovoga Suda.

10. Dakle, kako se u konkretnom slučaju ne donosi rješenje već obavijest, pravilno je postupio tuženik kada je odbacio žalbu tužitelja izjavljenu protiv obavijesti tijela prvog stupnja.

11. Slijedom svega navedenog, Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, riješio kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 6. listopada 2021.

Predsjednik vijeća:
Boris Marković, v.r.